

Desværre er lovforslagets udgangspunkt et helt andet. Udgangspunktet er i stedet at forbedre revisorerne mulighed for at tjene penge ved at udvide deres arbejdsfelt. Det er ikke tilfældigt, at ønsket om at styrke revisorerne konkurrenceevne over for såvel udenlandske revisorfirmaer som danske konsulentfirmaer nævnes på lige fod med ønsket om at styrke revisorerne uafhængighed. Problemet er bare, at der er tale om modsatrettede interesser, hvilket man da også tidligere har erkendt.

De krav i den danske lovgivning, som har begrænset revisorerne mulighed for at yde bred rådgivning, fjernes med den her lovgivning. Det betyder, at de begrænsninger, der har været på revisorerne mulighed for at beklæde ledelsesposter eller være ansat i eller drive nogen form for erhvervsvirksomhed, der ikke er revisorvirksomhed, forsvinder.

Det lyder så uskyldigt, når begrebet »generel uafhængighed« erstattes med begrebet »konkret uafhængighed«, men realiteten er, at der hermed åbnes op for nye gråzoner, som ikke tidligere har eksisteret på det her område. Medvirkende til den udvikling er – ud over revisorerne interesse i at tjene flere penge – virkeliggørelsen af EU's indre marked for finansielle tjenesteydelser, som det blev vedtaget at fremskynde i Lissabon i 2000. Det nødvendiggør også, at den danske opfattelse af, hvordan man sikrer revisorerne uafhængighed må tilpasses Europa-Kommissionens henstilling om revisoreres uafhængighed, som blev vedtaget den 16. maj 2002.

Herudover er der en række konkrete problemer i forslaget. Således har man kun i begrænset omfang ladet sig inspirere af de tiltag, der er blevet gennemført i USA i forlængelse af Enronskandalen. Der er tale om et helt utilstrækkeligt forslag, men alligevel er det åbenbart for stærk kost for den danske regering.

Således indeholder det her forslag f.eks. ikke ekstern rotation, dvs. skift af revisionsfirmaer med jævne mellemrum. I stedet lader man sig nøje med, at firmaerne kan skifte den ene revisor fra et firma ud med en anden fra det samme firma. Det er selvfølgelig helt umuligt at forestille sig, at der kan etableres vandtætte skotter mellem revisorer inden for samme revisionsvirksomhed. Ja, der er ikke engang noget, der forhindrer, at revisorerne kan komme fra den samme afdeling i revisionsvirksomheden.

Så alt i alt går det her forslag set med Enhedslistens øjne i den forkerte retning og integrerer revisorerne mere og mere i det erhvervsliv, som

de faktisk er sat til at kontrollere. Det vil Enhedslisten ikke medvirke til, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Jan Trøjborg (S):

Blot den korte bemærkning og det spørgsmål til fru Pernille Rosenkrantz-Theil vedrørende diskussionen om »konkret uafhængighed« for revisor til erstatning af det tidligere begreb »generel uafhængighed«, om fru Pernille Rosenkrantz-Theil ikke kan være enig i, at det er meget fornuftigt at lave nogle konkrete uafhængighedsregler, således at vi får defineret og sikret revisors uafhængighed af de virksomheder af større offentlig interesse, som revisor reviderer, og dermed samtidig sikrer, at en lille virksomhed udmærket kan modtage fornuftige råd fra en revisor, der har revisionsopgaven, altså påtegningen, erklæringsopgaven i en lille virksomhed med 10-15 ansatte.

Der er noget, der halter i, synes jeg ud fra en fornuftsbetragtning, at der skal være de samme regler for en lillebitte virksomhed som for de store virksomheder. Her forsøger man jo på en fleksibel måde at sikre, at der er mulighed for, at en revisor kan udføre det job, han også gør i dag: i praksis at give rådgivning til små virksomheder, samtidig med, at man sikrer den konkrete uafhængighed for de store virksomheder.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil sige det sådan, at jeg bliver bekymret, når man begynder at bruge ordet fleksibilitet i forhold til kontrol med virksomheder, og det gør jeg selvfølgelig, fordi vi har set, hvordan gråzoner åbner op for erhvervsskandaler af den ene eller den anden eller den tredje karakter.

Selvfølgelig kan der være noget fornuft i at gå ind og give nogle konkrete retningslinjer, men problemet er, at der åbnes op for, at man f.eks. kan bestride ledelsesposter, som man ikke tidligere har kunnet, altså at der åbnes op for, at den generelle uafhængighed ikke længere er så generel, som den har været tidligere. Det bekymrer os meget.

Så denne her fleksibilitet, hvad angår kontrollen: Nej tak, det vil vi ikke være med til. Der skal være fuldstændig klare retningslinjer.

Det næste er jo selvfølgelig det her med, at man ikke engang tager de skridt, som man gjorde i USA oven på Enronskandalen, at man ikke